

3 a. Forslag til Konvention om tvungen Efterladteforsikring for Personer, der har lønnet Beskæftigelse i Industri- og Handelsvirksomheder og i liberale Erhverv, samt for Hjemmearbejdere og Tyende.

Artikel 1.

Ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer nærværende Konvention, forpligter sig til at oprette eller opretholde en tvungen Efterladteforsikring, der yder de forsikrede mindst lige saa gode Betingelser som de i nærværende Konvention fastsatte.

Artikel 2.

1. Den tvungne Efterladteforsikring kommer til Anvendelse paa Arbejdere, Funktionærer og Lærlinge i Industri- og Handelsvirksomheder og i liberale Erhverv samt paa Hjemmearbejdere og Tyende.

2. Ethvert Medlem kan imidlertid i sin nationale Lovgivning fastsætte saadanne Undtagelser, som maatte skønnes fornødne, forsaavidt angaar:

- a) Arbejdere, hvis Løn overstiger en vis Grænse, og, i Tilfælde hvor den nationale Lovgivning ikke fastsætter, at saadan Undtagelse skal finde generel Anvendelse, Funktionærer, hvis Arbejde er af en saadan Art, at det almindeligvis regnes som liberalt Erhverv;
- b) Arbejdere, hvis Løn ikke betales i Penge;
- c) Unge Arbejdere under en vis Alder og Arbejdere, der er for gamle til at indtræde i Forsikringen paa det Tidspunkt, da de for første Gang kommer i Arbejde;
- d) Hjemmearbejdere, hvis Arbejdsbetingelser er af en saadan Natur, at de ikke kan sidestilles med almindelige Lønarbejdere;
- e) Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie;
- f) Arbejdere, hvis Beskæftigelse i det hele taget og efter sin Natur er af saa kort Varighed, at de ikke kan naa at opfylde Betingelserne for at faa tillagt Ydelser i Henhold til Forsikringen, samt Personer, der kun udfører lønnet Arbejde som Lejlighedsarbejde eller Bi-beskæftigelse;
- g) Arbejdere, der er Invalidere, og Arbejdere, der oppebærer Invalide- eller Aldersrente;
- h) Afskedigede pensionerede Tjenestemænd, der antages til lønnet Arbejde, samt Personer med private Indkomster, dog kun forsaavidt Pensionen eller den private Indkomst er mindst lige saa stor som den i den nationale Lovgivning fastsatte Invaliderente;
- i) Arbejdere, der, medens de driver Studier, giver Undervisning eller tager lønnet Arbejde som Forberedelse til en Beskæftigelse svarende til saadanne Studier;
- j) Tyende i Landbrugshusholdninger.

3. Fra Forsikringspligten kan endvidere undtages Personer, hvis efterladte i Henhold til andre Love, Bestemmelser eller særlige Forsikringer bliver berettiget til Ydelser, der som Helhed mindst svarer til de i nærværende Konvention fastsatte.

4. Nærværende Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Søfolk eller Fiskere paa Havet.

Artikel 3.

Ved den nationale Lovgivning skal der, paa de i denne nærmere fastsatte Vilkaar, gives Personer, der tidligere har været tvungen forsikrede, men som ikke har opnaaet Rente, Adgang til enten frivilligt at fortsætte Forsikringen eller at bevare deres Rettigheder ved Erlæggelse af en periodisk Afgift; dette gælder dog ikke, hvis Forsikringsforholdet automatisk fortsættes, eller, forsaavidt angaar gifte Kvinder, hvis Ægtemanden, dersom han ikke selv er tvungen forsikret, har Adgang til frivillig Forsikring, der berettiger Hustruen til Aldersrente eller Enkepension.

Artikel 4.

1. Uanset de i Artikel 5 indeholdte Bestemmelser kan Retten til Rente gøres betinget af en vis Karenstid, i hvilken den forsikrede skal have betalt et vist Minimumsantal Bidrag, enten i Tiden efter Forsikringsforholdets Begyndelse eller i en vis fastsat Tid umiddelbart forud for det Tidspunkt, da den renteberettigende Hændelse indtræffer.

2. Karenstidens Varighed maa ikke overstige 60 Bidragsmaaneder, 250 Bidragsuger eller 1500 Bidragsdage.

3. Naar Fuldførelsen af Karenstiden kræver Betaling af et vist Antal Bidrag i Løbet af en fastsat Periode, der gaar umiddelbart forud for det Tidspunkt, da den rentebet-